

ณ กาลครั้งหนึ่ง
ที่ บ้านธัมมะลำพูน อ.เมือง จ.ลำพูน
๑๖-๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๐

โดย

วันชัย ภู่งาม

ณ กาลครั้งหนึ่ง ที่ บ้านธัมมะลำพูน อ.เมือง จ.ลำพูน ๑๖-๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๐

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น

เมื่อวันที่ ๑๖-๑๗ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐ ท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ประธานกรรมการมูลนิธิศึกษาและเผยแพร่พระพุทธศาสนา และวิทยากร ผศ.อรรณพ หอมจันทร์ อ.คำปุ่น อักษรวิสัย ได้เดินทางไปสนทนาธรรม ที่บ้านธัมมะลำพูน เลขที่ ๑๑๐ หมู่ ๘ บ้านใหม่สันมะนะ ต.ต้นธง อ.เมือง จ.ลำพูน

หลังเสร็จภารกิจจากการสนทนาร่วมกับนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ ของคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และสมาชิกชมรมผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลแม่เหิยะและตำบลสุเทพ ที่

สถาบันวิจัยและพัฒนาพลังงานนครพิงค์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ตำบลแม่เหิยะ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างวันที่ ๑๓-๑๕ ธันวาคมแล้ว ท่านอาจารย์และคณะได้เดินทางต่อไปยัง บ้านธัมมะลำพูน เพื่อสนทนาร่วมต่ออีกเป็นเวลาสองวัน คือ วันที่ ๑๖-๑๗ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐

บ้านธัมมะลำพูน บ้านแสนสวยงดงามใหญ่โต โอ้อ่า อลังการหลังนี้เกิดขึ้นจากกุศลศรัทธาของพีพรทิพย์ พัวสุวรรณ สมาชิกชมรมบ้านธัมมะ มศพ. ลำดับที่ ๕๓ มีจิตศรัทธามอบที่ดิน ๑ ไร่ ๒ งาน ๔๑ ตารางวา พร้อมสิ่งปลูกสร้าง แก่มูลนิธิศึกษาและเผยแพร่พระพุทธศาสนา เพื่อเป็นสถานที่ในการเผยแพร่พระพุทธศาสนาตามเจตนารมณ์ของมูลนิธิฯ นอกจากบริจาคบ้านและที่ดินให้แก่มูลนิธิฯ แล้ว พีพรทิพย์ยังปวารณาที่จะดูแลบ้านไปตลอด โดยที่ทางมูลนิธิฯ ไม่ต้องมีภาระค่าใช้จ่ายใด ๆ แม้ในการปรับปรุงทั้งหมดอีกด้วย

เป็นโอกาสที่ดีอย่างยิ่งของข้าพเจ้าที่ได้เดินทางมาเยือน บ้านธัมมะลำพูนในครั้งนี้ ทั้ง ๆ ที่ทราบข่าวคราวและเรื่องราวของการมอบบ้านหลังงามของพีพรทิพย์หลังนี้แก่มูลนิธิฯ มานานหลายปีแล้ว แต่ไม่มีโอกาสได้มา เมื่อได้มาเห็นก็รู้สึกอนุโมทนาใน

กุศลศรัทธาของพีพรทิพย์เป็นอย่างยิ่ง ที่สามารถสละของที่มีค่าใหญ่ในชีวิต หลังจากที่ได้พบและมีความเข้าใจในพระธรรมคำสอนของพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าในหนทางที่ถูกต้องแท้จริงจากการแสดงของท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์แล้ว ก็เกิดกุศลศรัทธาสละทรัพย์สินที่มีเพื่อประโยชน์แก่บุคคลอื่นที่จะมีโอกาสได้เข้าใจพระธรรมด้วย กราบอนุโมทนาในกุศลศรัทธาอันใหญ่ยิ่งของพีพรทิพย์ มา ณ ที่นี้อีกครั้งหนึ่งนะครับ บ้านธัมมะลำพูนเป็นบ้านที่สวยงามสมบูรณ์แบบจริง ๆ กล่าวคือ สวยงามทั้งสถานที่ และสวยงามด้วยใจ คือกุศลศรัทธาของท่านผู้ให้ครับ

อนึ่ง ข้าพเจ้าและอาจารย์อรรณพ หอมจันทร์ พร้อมสหายธรรมอีกสามท่าน ออกเดินทางจากจังหวัดเชียงใหม่ด้วยความกรุณาของพีจำลอง แก้วเรือน ที่นำรถเก๋งคันใหญ่ใหม่เอี่ยมมาช่วยขนทั้งสัมภาระและพวกเราไปยังจังหวัดลำพูน เข้าพักที่บ้านเคียงจันทร์ รีสอร์ทซึ่งทางบ้านธัมมะลำพูนกรุณาจัดให้ ก่อนเข้าที่พักทางบ้านธัมมะลำพูนได้กรุณามอบหมายให้คุณแจ๊ค (สุทธิพงศ์ อุณจะนา) พาพวกเราไปเลี้ยงอาหารเย็นจนอิ่มหน้าสำราญ กราบอนุโมทนาเป็นอย่างยิ่งครับ

บ้านเคียงจันทร์ รีสอร์ท เป็นที่พักที่สะอาด ใหม่ และมีบรรยากาศที่ดีมากแห่งหนึ่งของจังหวัดลำพูน ทราบว่าพีพรทิพย์เดินทางมาสำรวจสถานที่ด้วยตัวเอง ด้วยประสงค์ที่จะให้ทุกท่านที่มาร่วมสนทนาธรรมที่บ้านธัมมะลำพูน ได้พักผ่อนในสถานที่ที่มีความสะอาด ปลอดภัย และสะดวกสบายที่สุด ซึ่งทางเจ้าของรีสอร์ทก็ดูแลเอาใจใส่พวกเราเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตนำภาพมาลงไว้ เพื่อเป็นตัวเลือกของท่านที่จะเดินทางไปสนทนาธรรมที่บ้านธัมมะลำพูนในคราวต่อ ๆ ไปได้พิจารณานะครับ

อ.คำปั่น :

หลายท่านที่ได้ฟังการสนทนาธรรมะที่สถาบันวิจัยและพัฒนา
พลังงานนครพิงค์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ก็บอกว่าเป็นประโยชน์
อย่างยิ่ง ที่ท่านอาจารย์และอาจารย์วิทยากรได้กล่าวถึงความเป็น
จริงตั้งแต่เบื้องต้นของการศึกษาธรรมะ ในคำว่าธรรมะ ในคำว่า
นามธรรม รูปธรรม จิต เจตสิก รูป และอนัตตา ซึ่งก็เป็นประโยชน์
มากเลยนะครับ เพราะฉะนั้น ในวันนี้ ท่านใดที่มีประเด็นต่อเรื่องที่
จะสนทนา ก็ขอเชิญนะครับ เป็นการสนทนาธรรมะ ที่บ้านธัมมะ
ซึ่งก็เป็นบ้านของพวกเรา บ้านหลังใหญ่ครับ

ท่านอาจารย์ :

ค่ะ สนทนาธรรมะอยู่บ้านนะคะนี่ (หัวเราะ) ไม่ได้ไปอยู่ที่ไหนเลย อยู่บ้านของเราแล้วก็สนทนากัน ใครจะทำอะไรก็ตามอัธยาศัย สนทนาเรื่องอะไรกันก็ตามอัธยาศัย เพื่อที่จะเข้าใจสิ่งซึ่งกำลังมี เดียวนี้ ซึ่งมี แต่ไม่รู้!! ไม่ว่าเราจะพูดคำอะไรทั้งหมด เช่นพูดคำว่า "ธรรมะ" ก็ลืม ถ้าพูดว่า "รูปธรรม" ก็ลืม พูดว่า "นามธรรม" ก็ลืม เพราะว่า ความจริงมี แต่ถูกปกปิดไว้นานมาก เพราะฉะนั้น ฟังแล้ว ฟังอีก ฟังแล้วฟังอีก จนกว่าจะมั่นคง จนกว่าจะ "ถึงลักษณะ" ที่เรา พูดถึงบ่อย ๆ

เราพูดถึง "จิต" เดียวนี้ก็เป็นจิตทั้งหมดเลย ไม่มีขณะไหนเลยซึ่งไม่มีจิต แต่จิตก็ไม่ได้เปิดเผยให้รู้เลยว่า ขณะนี้เป็นจิตที่กำลังเกิดขึ้น แล้วก็ดับไป จะรู้จิตไหน? เร็วสุดที่จะประมาณได้!! เพราะฉะนั้น ก็ไม่ใช่คาดหวัง ว่าเราจะไปดูจิต เราไปรู้จิต นั่นคือ "เรา" แต่ว่า "ความเป็นเรา" แทรกซึมอยู่ในทุกอย่างที่มี เพราะไม่รู้!!

...ด้วยเหตุนี้ รูปที่กำลังปรากฏทางตาให้เห็นเดี๋ยวนี้ ก็เป็นธรรมะชนิดหนึ่ง ซึ่งมีจริงแค่เมื่อปรากฏให้เห็น น้าอัสจรรย์ พระปัญญาของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ซึ่งกว่าใครจะรู้อย่างนั้นได้ ก็ต้อง "ฟัง" เพราะว่าสิ่งที่ปกปิดไม่ให้ความจริงก็คือว่า ไม่เคยรู้ ไม่เคยได้ยิน ไม่เคยคิด ถึงสภาพความเป็นจริงของสิ่งที่ปรากฏ พอเห็นก็ไม่รู้ แล้วก็หลงไปเลย จำได้ว่ารูปร่างอย่างนี้เป็นอะไร ก็จำอย่างนั้นมาตลอดในสังสารวัฏ ว่านี่เป็นคนที่กำลังนั่งอยู่ นั่นเป็นโต๊ะ นั่นเป็นเก้าอี้ จำรูปร่างสัณฐานสิ่งที่เกิดดับสืบท่อ เร็วสุดที่จะประมาณได้ว่าเป็น "สิ่งหนึ่งสิ่งใด"...

...ซึ่งความน่าอัศจรรย์ก็คือว่า เดี่ยวนี้ ถ้าแยกทุกสิ่งทุกอย่างที่ปรากฏรวมกันออกเป็นแต่ละหนึ่ง "แต่ละหนึ่ง" นั้นเกิดดับ แล้วเราแยกได้ไหม? ดอกไม้บนโต๊ะนี้ก็ดอก? แต่จิตเกิดดับเท่าไร? กว่าที่จะเห็นเป็นดอกไม้ก็ดอก บนแจกัน บนโต๊ะ เป็นคน

เพราะฉะนั้น การฟังธรรมะ ไม่ใช่มีตัวเรา ที่คิดว่าเรามุ่งมั่นที่จะพยายามทุกวิถีทางที่จะละลายกิเลส เป็นไปไม่ได้เลย เพราะไม่รู้!! แต่ถ้า "ความเข้าใจจากการฟัง" ซึ่งผู้ที่เป็นพระสาวกในครั้งอดีต เป็นตัวอย่างให้เราระลึกได้ว่า ท่านฟังกันมานานเท่าไร กว่าสภาพธรรมะจะปรากฏ ที่จะทำให้เข้าใจความจริงของสภาพธรรมะได้...

...เพราะฉะนั้น เราก็ไม่ต้องไปนั่งนับวัน เดือน ปี ว่าก็ชาติ ก็กัป แต่ว่ามีโอกาสได้ฟัง เครื่องพิสูจน์คือ "เข้าใจคำที่ได้ฟัง" มากน้อยแค่ไหนว่า "เป็นธรรมะ" คือ "เป็นสิ่งที่จริง" เท่านั้นเอง ซึ่งเกิดแล้วก็ดับ แล้วก็ไม่กลับมาอีกเลย ตรงกับความเข้าใจที่มั่นคงว่า ไม่มี ถ้าไม่มี แล้วใครจะติดข้อง? ในเมื่อไม่มี!! แต่เมื่อมี แล้วไม่รู้ จึงติดข้อง!!...

...เพราะฉะนั้น กว่าความไม่รู้จะค่อย ๆ ลดน้อยลงไป จนกระทั่งไม่มีอะไรกัน สามารถที่จะเข้าใจสิ่งที่ปรากฏ ตามความเป็นจริง ก็เข้าใจธรรมะอย่างเดียว ไม่หลงทาง ข้อสำคัญที่สุดคือ "ตัวตน" มากมายมหาศาล และโลกะก็ติดข้อง ต้องการทุกอย่าง "เพื่อตัวตน" ถ้าไม่มีตัวตนแล้วต้องการอะไร ก็ไม่มีความต้องการอะไร แต่เพราะเหตุว่า มีสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วไม่รู้ ไม่เข้าใจ ก็เลยยึดถือมันคงว่าเป็นเรา และเป็นสิ่งหนึ่งสิ่งใด

เพราะฉะนั้น ฟังธรรมะเพื่อรู้ความเป็นอนัตตว่า ไม่มีใครไปทำอะไร!! แต่ว่า "ตัวธรรมะ" แต่ละหนึ่ง แต่ละหนึ่ง ที่สะสมมา ใครก็เปลี่ยนแปลงไม่ได้ สะสมความโกรธไว้มาก บ่อย ๆ ได้ยินใครเขาว่าเราก็อกรธแล้ว ใช่ไหม? เป็นเราแล้ว เขาด้วย แล้วก็ว่าเราด้วย!! แต่ถ้าสะสมความเข้าใจถูก ก็ไม่มีเรา ใครจะว่า เขาว่าใคร? เขาคิดต่างหาก ว่ามีคนนั้น มีคนนี้ แต่ความจริงก็ไม่มีอะไร...

...เพราะฉะนั้น เรื่องของการฟังธรรมะ ก็เป็นเรื่องของ "การสะสมแต่ละชาติ" ซึ่งมีโอกาสจะได้ฟัง แต่ข้อสำคัญที่สุดคือ ต้องเห็นความละเอียด ความลึกซึ้ง ของธรรมะ ประมาทแต่ละคำไม่ได้เลย ให้รู้ว่ธรรมะมีเต็ยวนี้ จะเข้าใจธรรมะก็คือ เข้าใจคำที่กล่าวถึงสิ่งที่มีเต็ยวนี้ ให้เข้าใจขึ้น เพื่อที่จะละคลายความยึดมั่นว่าเป็นเรา!! โดย

ความเป็นอนัตตา ไม่มีเราไปละคลาย แต่ปัญญาที่เข้าใจถูกชนิดหนึ่ง
นั้นก็ค่อย ๆ ละคลายความไม่รู้ไปชนิดหนึ่ง

ฟังธรรมกันมานานแล้วใช่ไหม? บ้านนี้ฟังธรรมมาหลายหน
(หัวเราะ) แล้วก็ฟังธรรมก็คงจะนับครั้งไม่ได้ แต่ก็จะต้อง "ฟัง
ต่อไป"...

อ.คำปั่น :

เพราะว่า มีชีวิตอยู่ เพื่อเข้าใจพระธรรม ใช่ไหมครับ สิ่งทีประเสริฐ
ในชีวิตก็คือความเข้าใจพระธรรม ซึ่งก็ต้องเป็นผู้ที่เห็นประโยชน์ จึง
มีการฟัง มีการศึกษา เพื่อความเข้าใจความจริง เพราะว่า ถ้าไม่มี
การฟัง ไม่มีการศึกษา ความเข้าใจไม่มีทางที่จะเกิดขึ้นเป็นไปได้เลย
เมื่อมีการอุปบัติขึ้นของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า มีการทรงแสดงพระ
ธรรม ประกาศคำจริงแต่ละคำ ผู้มีศรัทธาก็ฟัง ศึกษาในคำจริงที่
พระองค์ทรงแสดง ก็จะเป็นไปเพื่อความเข้าใจอย่างถูกต้อง ไม่หลง
ทาง ก็เป็นข้อความที่เป็นประโยชน์มาก คือ ฟังพระธรรมเพื่อความ
เข้าใจอย่างมั่นคง

ก็จะกราบเรียนท่านอาจารย์เป็นเบื้องต้นครับ เมื่อสักครู່ท่านอาจารย์กล่าวถึงว่า สภาพธรรมะปรากฏตามความเป็นจริง มีความละเอียดอย่างไรครับ เพราะว่าขณะนี้ก็เหมือนกับมีเห็น มีได้ยิน มีสัมผัส มีกลิ่น อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ เหมือนกับว่ามีธรรมะที่กำลังปรากฏ แต่ท่านอาจารย์ก็กล่าวว่า สภาพธรรมะกำลังปรากฏตามความเป็นจริง คืออย่างไรครับ ท่านอาจารย์ครับ

ท่านอาจารย์ :

สิ่งที่กำลังปรากฏให้เห็นเดี๋ยวนี้ เปลี่ยนเป็นอื่นได้ไหม? ต้องเห็นแค่นี้ แล้วก็คิด เพราะฉะนั้น เห็นต้องเป็นเห็น จะเป็นอื่นไม่ได้เลย สภาพธรรมะที่กำลังปรากฏ เปลี่ยนเป็นอื่นไม่ได้ ต้องอย่างนี้เอง แต่ความเข้าใจค่อย ๆ เพิ่มขึ้น กว่าจะรู้ว่า เป็นเพียงสิ่งที่ปรากฏเมื่อกระทบตา แล้วธาตุรู้คือ "จิตเห็น" เกิดขึ้นเห็น แค่ "เห็น" เพราะฉะนั้น จะมีอะไรในขณะที่จิตเห็นไม่ได้ นอกจากสิ่งที่กำลังปรากฏเดี๋ยวนี้ เท่านั้น

อ.คำปั่น :

ก็เป็นสิ่งที่มีจริงแต่ละหนึ่ง เกิดขึ้นเพราะเหตุปัจจัย และสภาพธรรมที่จะรู้ตรงตามความเป็นจริง ก็ต้องเป็นความเข้าใจอย่างถูกต้อง ที่เริ่มจากการได้ยินได้ฟัง แม้ในเรื่องของ "เห็น" คืออะไร? แล้วก็ เห็นอะไรครับ ท่านอาจารย์ครับ

ท่านอาจารย์ :

เพราะฉะนั้น "ฟัง" ว่า เดียวนี้ "เห็น" แล้วก็ "สิ่งที่ปรากฏ" กำลัง "ถูกเห็น" เพียงเท่านี้ กว่าจะไม่ใช่คน ที่ถูกเห็น หรือใครที่กำลังนั่งอยู่ที่นี่ แต่เป็นเพียง "สิ่งที่ปรากฏให้เห็น" หลับตาก็ไม่มีเลย ทันทีเลย ไม่ปรากฏให้เห็นอย่างนี้เลย

อ.คำปั่น :

กราบท่านอาจารย์ครับ แม้เพียงกล่าวถึงสภาพธรรมะสองประการ ก็คือ "เห็น" กับ "สิ่งที่ปรากฏให้เห็น" ก็แสดงถึงว่าเป็นสิ่งที่มีจริง ๆ ที่เป็นสภาพธรรมะที่มีจริง ที่ไม่ใช่ใครเลย แต่เป็นธรรมะที่มีจริง ๆ ที่เกิดขึ้นเป็นไปเท่านั้น

ท่านอาจารย์ :

เพราะฉะนั้น เห็นโต๊ะ เห็นเก้าอี้ เห็นเป็น "สิ่งหนึ่งสิ่งใด" แล้วเพราะ "คิด" โต๊ะ เก้าอี้ อยู่ที่ไหน? ไม่ใช่มากระทบตาแล้วเห็นโต๊ะได้ เห็นเก้าอี้ได้ แต่มีแต่เพียงสิ่งที่กระทบตาได้และกำลังปรากฏให้เห็น แต่

ก็นึกถึงรูปร่างสัณฐานของสิ่งที่ปรากฏ ซึ่งเพราะเกิดดับเร็วมาก จึงปรากฏรูปร่างสัณฐานต่าง ๆ ให้จำได้ เท่านั้นเอง ทุกชาติก็หลงเข้าใจว่า มีเรา แล้วก็มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดตลอด

...กว่าจะถึงกาล ที่เพิ่มความเข้าใจจริง ๆ ว่าเป็นเพียงสิ่งที่ปรากฏให้เห็นได้ นี่แค่ทางตา ทำไมถึงยากอย่างนี้ ก็เพราะเหตุว่า เราไม่รู้มานาน นานมาก เกินแสนโกฏกัป แล้วจะให้ความที่เคยจำผิด รู้ผิด เข้าใจผิด หมดสิ้นไปได้ ไม่ใช่ภายในเวลาที่รวดเร็ว

เพราะฉะนั้น ต้องเป็นผู้ที่ตรง แล้วก็จริงใจ ว่าได้ฟังธรรมะแล้ว เปลี่ยนคำของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่ได้ เพราะพระองค์ตรัสรู้ จึงทรงแสดงความจริงของธรรมะด้วยคำซึ่งเป็นสัจจะวาจา รู้ความจริงถึงที่สุดแล้ว จะเปลี่ยนอีกได้อย่างไร ถ้ายังไม่ถึงที่สุดก็คิดไปคิดมา เข้าใจอย่างนั้นบ้าง เข้าใจอย่างนี้บ้าง แต่ถ้าถึงที่สุดก็คือว่า สามารถเข้าใจถูกต้องได้ว่า เห็นสิ่งที่ปรากฏทางตา ลองคิดดู ถ้ามีความเข้าใจมั่นคงขึ้นอย่างนี้ จะค่อย ๆ ละคลายความยึดมั่นไหม? เพราะเป็นแต่เพียงสิ่งที่ปรากฏทางตา และสิ่งที่ปรากฏทางตา ปรากฏแล้วก็ดับไป ไม่กลับมาอีกเลย กว่าปัญญาสามารถที่จะคล้อยตาม จนกระทั่งรู้ตามความเป็นจริงว่า ไม่มีเรา เมื่อไหร่ การละคลายความเป็นเราก็ค่อย ๆ มั่นคงขึ้น...

...แต่ นี่คือ "ขั้นฟัง" เห็นไหม? ปัญญาเทียบแล้วกับคำสอนที่พระองค์ได้ตรัสไว้แล้ว มีถึง ๓ ระดับ ขั้นฟัง แค่ว่าฟังคำให้เข้าใจก็ยาก เพราะว่า เป็นคำที่ไม่เคยได้ฟังมาก่อนเลย ตั้งแต่เล็กแต่น้อยก็สอนว่า ต้นไม้เป็นอย่างนี้ พ่อแม่เป็นอย่างนี้ เพื่อนฝูงเป็นอย่างนี้ บ้านช่องเป็นอย่างนี้ สอนทุกอย่าง อาหารการกินเป็นอย่างนี้ ก็ได้ยินแต่อย่างนี้...

...แต่พอได้ยินคำ ที่กล่าวถึงสิ่งที่มีจริง ซึ่งคิดไม่ถึง คิดเองก็ไม่ได้!! คิดอย่างไรก็คิดไม่ได้!! แต่ผู้ที่ตรัสรู้ แสดงความละเอียดยิ่ง แต่ละคำ เพราะฉะนั้น การศึกษาธรรมะคือเห็นคุณค่าของแต่ละคำ แล้วก็ไม่สามารถพูดด้วยว่า เพียงคำเดียวยังรู้ทั่วไม่ได้เลย เช่น ทุกสิ่งทุกอย่าง

เป็นธรรมชาติ ทุกสิ่งทุกอย่าง แล้วแต่ละหนึ่งไม่เห็นพูดถึงเลย ทุกสิ่ง
ทุกอย่างเป็นธรรมชาติ ก็ง่าย ใช่ไหม? แต่ว่า พูดถึงทีละอย่างให้ค่อย ๆ
เข้าใจว่า ไม่ใช่เรา ไม่ว่าอะไรขณะนี้ที่ปรากฏทางตา ปรากฏชั่ว
ขณะที่จิตเห็นเกิด แค่ไม่เห็น ก็ไม่มี ไม่มีจริง ๆ คือ เกิดแล้วดับไป
แล้วไม่กลับมาอีก...

...นี่คือ การที่จะรู้ว่าพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงประจักษ์แจ้ง สิ่งซึ่ง
ยากแสนยากที่จะเข้าใจได้ แล้วก็หลงทางกันมาก ด้วยความเป็น
ตัวตน ด้วยความประมาท ด้วยความไม่เห็นพระมหากรุณาคุณของ
พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ซึ่งรู้ว่ากิเลสนี้สะสมมามากมายเหลือเกิน คำ
สองคำ ไม่สามารถที่จะทำให้จิตที่หมักหมมด้วยความไม่รู้ สามารถ
จะเข้าใจได้ จนกระทั่งต้องทรงแสดงพระธรรม ๔๕ พรรษา ไม่ใช่คำ
เดียว แต่ ๔๕ พรรษา ทุกคำก็กล่าวถึงสิ่งที่มีจริงทั้งหมด ซึ่งเมื่อก็
เรากล่าวว่าทุกอย่างเป็นธรรมชาติ พอไหม? แค่นี้จบ แค่นี้พูด...

อ.อรรณพ :

กราบเรียนท่านอาจารย์ครับ เมื่อตอนต้นที่ท่านอาจารย์กล่าวถึงความ
เป็นธรรมะนี้อัจฉริยะ แต่ว่าธรรมะนี้ก็เป็นปกติ ความเป็น
ปกติจริง ๆ ของธรรมะ ทำไมจึงเป็นความอัจฉริยะครับ ทั้ง ๆ ที่ก็
เป็นปกติ

- ท่านอาจารย์ : ค่ะ ปกติก็ไม่รู้
- อ.อรรณพ เมื่อไม่รู้ก็ไม่อัครรรย
- ท่านอาจารย์ : แต่ฟังแล้ว อัครรรย ที่รู้ได้!!
- อ.อรรณพ รู้ได้ในความเป็นปกติธรรมดา
- ท่านอาจารย์ : ในสังสารวัฏไม่เคยรู้ แต่พอได้ยิน "คำ" ที่สามารถทำให้เริ่มเห็นถูก เข้าใจถูก ในสิ่งที่มี "คำนั้น" นำอัครรรยใหม่?
- อ.อรรณพ นำอัครรรยครับ เพราะว่า ปกติก็เห็นว่าเป็นธรรมดา ก็อยู่อย่างนี้ก็เป็นปกติ แต่ว่าพอ ถ้าปัญญารู้ในสิ่งที่ไม่เคยรู้มา รู้ในความเป็นธรรมดา ขณะนี้เป็นธรรมดาแต่ก็ไม่รู้ เพราะฉะนั้น อัครรรยที่ปัญญา ที่ได้รู้ใช้ใหม่ครับท่านอาจารย์ ที่ว่าอัครรรย จากการที่ไม่เคยได้รู้อะไรมาเลยจริง ๆ

- ท่านอาจารย์ : เคยเข้าใจว่าเป็นคุณอรรณพ เห็นคุณอรรณพ แต่เริ่มเข้าใจถูกว่า ไม่มีคุณอรรณพ ที่สิ่งที่ปรากฏทางตา
- อ.อรรณพ : ท่านอาจารย์เคยกล่าวว่า ถ้ารู้อย่างนั้นจะตกใจไหม?
- ท่านอาจารย์ : ค่ะ ก็ไม่มี แต่ก่อนก็เข้าใจว่ามีคุณอรรณพตลอดเวลา แล้วปรากฏว่า ไม่มีคุณอรรณพ ไม่มีคุณคำป่น ไม่มีอะไรเลย มีแต่เพียงสิ่งที่เกิดปรากฏแล้วดับไป ดับไปแล้วไม่กลับมาอีก แล้วจะมีได้อย่างไร?

อ.อรรถนพ :

ถ้ารู้อย่างนั้น อย่างชัดเจน คงจะอัศจรรย์ใจมากครับท่านอาจารย์ เพราะว่าปกติแค่ในชาตินี้ เราคิดว่ามีอันโน้นมีอันนี้ แล้วไม่มีจริง ๆ ก็คงอัศจรรย์ว่า เคยคิดว่ามีแล้วไม่มี สิ่งที่เราคิดว่ามีมาตลอด สังสารวัฏ

ท่านอาจารย์ :

อัศจรรย์ว่าความไม่รู้ที่มีมานาน แล้วไม่เคยสามารถที่จะรู้ได้เลย ด้วยตัวเอง ก็กลับสามารถที่จะปรากฏได้ เมื่อได้มีความเข้าใจ แต่ถ้าไม่มีความเข้าใจ ก็เป็นคุณอรณพอยู่อย่างนี้ อัศจรรย์เมื่อเป็น ปัญหาอีกระดับหนึ่ง ที่ใช้คำว่า "วิปัสสนา" รู้แจ้งในสิ่งที่ได้ฟัง คิดดู จะอัศจรรย์ไหม? ว่าไม่เคยคิดว่า จะรู้ได้ถึงอย่างนี้!!

(ข้อความบางตอนจากกระทู้ ... **นี่คือความอัศจรรย์!**)

"...บางท่านฟังธรรมแล้ว ไม่ได้เกิดความรู้ในสภาพธรรมที่ปรากฏ แต่ตรงข้าม กลับเกิด ความไม่รู้มากขึ้น แม้ในการปฏิบัติ ซึ่งกล่าวว่าเป็นการอบรมเจริญภาวนา ซึ่งความหมายของ "ภาวนา" หมายถึง "ความเกิดขึ้นของปัญญา"

แต่เมื่อไม่ได้อบรมเจริญปัญญา เวลาที่ปฏิบัติไป ปฏิบัติไป ก็เป็นความไม่รู้ขึ้น ไม่รู้ขึ้น ใน สภาพธรรมที่ปรากฏ และบางท่านเข้าใจว่า นั่นเป็นความอัศจรรย์มาก เมื่อปรากฏสิ่งแปลก ประหลาด ผิดปกติ ท่านกลับเห็นว่าเป็นความอัศจรรย์ แต่สำหรับพระธรรม ที่พระผู้มีพระภาคทรง แสดง ซึ่งสาวกทั้งหลายของพระองค์สรรเสริญ เพราะว่า

พระผู้มีพระภาคฯ ทรงแสดงธรรม มีเหตุ มิใช่ทรงแสดงธรรมไม่มีเหตุ ทรงแสดงธรรมมี ความอัศจรรย์ มิใช่ทรงแสดงธรรมไม่มีความอัศจรรย์ "อัศจรรย์" ในที่นี้ คือ ปัญญาที่รู้แจ้งแทง

ตลอด ในสภาพธรรมที่กำลังเกิดดับ ทางตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ ที่กำลังปรากฏตามปกติ ตามความเป็นจริง ในขณะนี้ นี่คือ ความอัศจรรย์!!!

www.dhammadhome.com

กราบเท้าบูชาคุณ ท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ที่เคารพยิ่ง
ขออนุโมทนาในกุศลศรัทธาของพี่พรทิพย์ พัวสุวรรณ
และสมาชิกชมรมบ้านธัมมะลำพูน-เชียงใหม่ ทุกท่าน
และขออนุโมทนาในกุศลจิตของทุกท่านครับ

